

Militærhistorie

Flåde guide - Det danske søværn i det 21. århundrede: Skibe, organisation og opgaver

(https://www.krigsvidenskab.dk/application/files/9915/8132/3933/Skaermbillede_2020-02-10_kl_09.38.11.png)

(https://www.krigsvidenskab.dk/application/files/9915/8132/3933/Skaermbillede_2020-02-10_kl_09.38.11.png)

()

Titel: Flåde guide**Forfatter:** Søren Nørby, søværnets historiske konsulent**Forlag:** Turbine**Udgivet** den 23. august 2019;**Sider:** 148; rigt illustreret.**Pris kr.:** 249,95,-**Anmelder:** Poul Grooss

Rating: 3

Bogens undertitel er "*Det danske søværn i det 21. århundrede: Skibe, organisation og opgaver.*" Det er en velskrevet bog med korte klare tekster om formål, mål og opgaver. Efter en kort indledning, hvor der fokuseres på omskiftningen fra den kolde krig til global indsats følger en oversigt over søværnets opgaver. De gives jo som bekendt af politikerne, og derfor skulle man tro, at så fulgte der også en tilsvarende pose penge til at løse opgaverne med. Forfatteren manøvrerer dygtigt rundt i, hvad der har været "det muliges kunst" for forsvaret og for søværnet.

Herefter følger en beskrivelse af søværnets organisation, som i de senere år har gennemgået store ændringer inden for bl.a. baseorganisation, værksteder, logistik og skoler.

Søværnets enheder beskrives type for type med kongeskibet Dannebrog som det første. Der er tegninger over skibene, og der er fantastisk flotte fotos – både i godt vejr, og når elementerne raser. Der er en grundig forklaring på hvilke våbensystemer, der er om bord, og undertiden også om, hvilke våbensystemer der ikke er om bord og hvorfor.

De nye opgaver med global indsats nødvendiggjorde anskaffelse af store enheder, mens antallet af skibe selvfølgelig var nedadgående. De to støtteskibe af Absalon-klassen og de tre fregatter af Iver Huitfeldt-klassen udgør søværnets mest slagkraftige enheder – og de er de største i flådens historie.

Besætningernes uddannelse er meget vigtig. Havariuddannelse i Tyskland og operativ træning i Storbritannien er en forudsætning for et så højt uddannelsesniveau, at danske enheder nu kan indgå i beskyttelsen af amerikanske og franske hangarskibsgrupper – meget langt væk fra det traditionelle ”nærområde” i Østersøen.

Søværnet har fortsat store opgaver i Nordatlanten, og områdets stigende betydning afspejles også i bogen. Enhederne af Thetis-klassen runder snart 30 år, men de kommer nok til at holde yderligere en del år. En del af deres opgaver er nu overgået til de mindre inspektionsfartøjer af Knud Rasmussen-klassen. De er ikke så mandskabskrævende, som de store inspektionsskibe.

Dykkerskibet Y311 Søløven er den eneste ”overlevende” enhed i søværnet blandt de mange enheder af Flyvefisken-klassen. Dykkernes opgaver i søværnet gennemgås i denne forbindelse.

De store minebeholdninger fra den kolde krig er væk, men søværnet har fortsat en minerydningskapacitet. Den indgår i de nationale minerydningsopgaver samt stilles til rådighed i NATO-sammenhæng.

Da der ikke længere er så mange kampenheder i danske farvande, har søværnet indsat en række mindre patruljefartøjer af Diana-klassen, og farvandsovervågningen støttes af Marinehjemmeværnet, som i de senere år har fået meget store opgaver, og som indgår i overvågningen, søredningstjenesten og miljøberedskabet.

Desuden gennemgås miljøskibe, opmålingsfartøjer, standardfartøjer, transportfartøjer, slæbebåde og sejlkuttere. Miljøskibene er præget af alder og står for udskiftning og afventer politiske beslutninger. Endelig er der et godt afsnit om Kystredningstjenesten, som fordelt over hele landet råder over 14 alt-vejrs-redningsbåde og 19 hurtige redningsbåde.

Ark-projektet, hvor søværnet har chartret et DFDS-fragtskib til brug i såvel nationalt som i NATO-regi, bliver ligeledes beskrevet. Skibet "Ark Futura" fjernede kemiske våben fra Syrien og bragte dem til destruktion i Tyskland under en dansk ledet operation.

Til sidst i bogen er der en beskrivelse af søværnets vigtigste våbensystemer: Missiler, artilleri og torpedoer. Desuden en beskrivelse af de helikoptere, som bruges om bord i søværnets skibe. De hører nu formelt til under flyvevåbnet. Bogen slutter med nogle ord om søværnets fremtidsudsigter.

Der er i mange henseender tale om en flot bog: Trykt på kraftigt papir af god kvalitet og med umådeligt flotte fotos. Bogen er bagerst forsynet med et register over skibene samt en litteraturfortegnelse og forslag til supplerende læsning. Bogen kan anbefales til maritimt interesserede læsere.

Poul Grooss,

kommandør (pensioneret)

